

Hi ha persones que marquen un abans i un després en els seus àmbits professionals, en les societats en les que viuen, en la ciència o la cultura. Però no sempre, per diferents circumstàncies, han rebut el reconeixement que mereixen. A Vila-real ens caracteritzem per l'estima a les nostres coses, a la nostra gent. Per això, enguany volem fer, d'alguna manera, justícia amb personatges il·lustres de la nostra història que no han rebut fins al moment el reconeixement institucional que considerem que haurien de tenir. Parle de Francesc Tàrraga, Jose Ortells, Angelina Abad i Dolores Cano. Quatre noms propis de l'art, la música, la cultura, la salut i la visibilització de la dona a la societat sense els quals el Vila-real de hui no s'entendria.

Francesc Tàrraga és, sense cap lloc a dubte, el personatge vila-realenc més internacional. Tanmateix, mai no havia estat reconegut com a Fill Predilecte de la nostra ciutat, la màxima distinció institucional que podem atorgar. Compositor i guitarrista únic, va ser reconegut i admirat en vida i és considerat un nom clau en la història de la música. És una qüestió de justícia que hui Vila-real, que tan orgullosa se sent del nostre fill més il·lustre, pose el seu nom entre els màxims honors de la ciutat.

José Ortells, escultor i pintor, i la poetessa Angelina Abad també van rebre en vida, d'una o altra forma, el reconeixement dels seus coetanis, però la inexistència en aquells anys d'una normativa específica ens porta hui a la decisió de refermar el nostre reconeixement i estima pel que van significar aquests dos personatges il·lustres per al Vila-real de principis del segle XX. El primer d'ells, autor d'obres tan entranyables per a tots els vila-realencs com el Pastoret de l'ermita, és una figura clau en la història de les arts a la nostra ciutat; no de bades va ser mestre i mentor d'un altre Fill Predilecte de Vila-real, Vicente Llorens Poy. Angelina Abad, per la seua banda, va ser part activa del món de la cultura local en una època en la qual els cercles culturals estaven vedats a la participació de les dones.

Com Angelina Abad, també la matrona Dolores Cano ha estat clau en la lluita per la igualtat. Una de les primeres dones a obtenir el títol d'Infermeria a la Universitat de València, la seua activitat va ajudar les dones de Vila-real de finals del segle XIX i principis del XX a tenir parts més segurs, reduint-se considerablement la mortalitat. Una dona de ciència i de salut que no ha estat mai posada al lloc de la història que mereix. El seu nomenament com a Filla Predilecta de Vila-real ens permetrà resoldre aquesta injustícia i, amb ella, retre homenatge a l'important paper de les comares, en particular, i de la dona, en general, per a l'evolució social, cultural i econòmica de la nostra ciutat. Una aportació a la qual, històricament, no se li ha donat la importància i visibilitat que requereix i que, a poc a poc, anirem compensant, amb iniciatives com la creació d'una escultura en homenatge a la dona del magatzem.